

ל ז כ ר ח ...
=====

קטח לי להסלים עם המחשבה שמרי איננה, ולכן עוד יותר קשה לי לכתוב
לזכרה. למרות שסבלה כה הרבה במשך השנה האחרונה לחייה, בכל זאת האמנתי שחיא
עוד תבריא, תשוב אלינו הביתה ותמשיך את חייה עם משפחתה וחבריה.
כשבקרתי אצלה בבית החולים, דרשה ממני שאספר לה על כל המתרחש בבית וגם
על "רכילות" לא ויתרה, והיתה תמיד ערה למתרחש, ומבליגה על יסוריה בכדי שאנו,
המבקרים אותה, לא נרגיש בכך. לא האמנתי וגם היום אין אני מסוגלת להאמין, שלא
תחזור אלינו עוד...

מרי היתה לי חברה אמהית, ומאד אהבתי אותה על כך. היא ידעה לקרא בנפש
הזולה, עוד לפני שהספיק להתבטא במלים, גם ידעה לעודד, לרחם ולנחם, הכל לפי
הצורך, ותמיד עצתה היתה במקום.

נעים היה לי לבוא אל חדרה. שררה בו חמימות משפחתית לדוגמא, ומעטים
כמוה היודעים ליצור יחסים נפלאים כאלו בחוג המשפחה; כל אמא אוהבת בלי ספק
את ילדיה, אבל היא ידעה לאהוב אותם ולהראות את אהבתה, ויחד עם זה לא לפנק
אותם.

ומרי, בתור מטפלת בבית התינוקות - נדמה לי, שרוב החברים הספיקו להכיר
את חריטותה, את אתריותה ואת אהבתה לתינוקות, כי הרבה מאד ילדים בילו תחת
השגחתה המסורה את שנות חייהם הראשונות.

התאכזר הגורל. חנפש היקרה איננה עוד. במח נתנחם...
רחל ב"ק